

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δίκατον και πέμπτον ἀριθμοῦμεν χρόνον
κι' ἔδρα μας ἡ πόλις ἡ τῶν Παρθενῶνων.

Ἔτος χίλια κι' ὀκτακόσια κι' ἑνενηντα σὺν ἑννιά,
νέοι πόλεμοι λυσσάσθαις μερ' ἑστὸν ψεύτη τὸν ντουινιά

Δεκαεξὶ τοῦ Γενάρη
καὶ μουτσούνας 'στὸ παζάρι.

Ἐξάκοσα σαράντα κι' ἑπτά
καὶ δεσμός εἰς ἐδάφη δεπτά.

Πάει κι' ὁ Φασουλῆς ὀδοιπορία μέσα 'στῶν ἐκλογῶν τὴν φασαρία.

θ.—Πάω νὰ κάνω σήμερα κι' ἐγὼ τὸν ψηφοῦρα,
πῶ κι' ἐγὼ μονάχος μου νὰ φέρω καμμιὰ γύρα
'στῶν ψήφων τὴν Ἑλλάδα
μὲ μιὰ ψευτοφυλλάδα.

Μὲ τὴν ξυλῆνια μούρη μου
καθβάλα 'στὸ γαϊδούρι μου
ὅταν ἱεραπόστολος πηγαίνο νὰ κηρύξω
τὴν νέαν σωτηρίαν,
πηγαίνο τὴν μασίλα μου τὴν ψεύτικη νὰ δείξω
'στὴν πλάσειν τὴν ἀνδρείαν.

Ὁ Θεωδωρῆς ἐγάθηκε, πού ἔβρισκεται ὀν ἔζυρω,
ὁ Θεωδωρῆς ἐγάθηκε, καὶ πῶ νὰ τὸν εὐρω.
Μὴν εἶναι μερ' 'στὴν Τρίπολι; μὴν εἶναι 'στὰ Λαγκαδία;
μὴν προσφωνῆ 'στὴν Καρκαλοῦ τῶν γάλων τὰ κοπάδια;

Ὅτι γίνω τώρα Στάνλευ, καὶ μέσα 'στὸν χειμῶνα
πῶ νὰ ἔρω τὸν γέρο,
ὅταν ἱεραπόστολον καὶ νέον λιτινγκοῦνα,
κι' ἔδω νὰ σὰς τὸν φέρω.

Πῶ με παροξυσμὸν
καὶ 'στὰ μέρη τῶν οἰσμιῶν,
πῶ γρήγορα νὰ κλείσω
δυστυχίας καὶ πηλλαγίαι,
κι' ἔστερα νὰ τοὺς μιλήσω
γὰ ρουσοφτία κι' ἐκλογαίαι.

Νέων συμφορῶν βασάνους
τὸ Ρωμαϊκὸ μετῆ,
πῶ καὶ 'στὸς Παργαλιάνους,
πῶ καὶ 'στὰ Φιλιετρά.

Πῶ θούρια νὰ κρούσω
τῆς μελλούσης ἐκλογῆς,

πῶ κούνημα ν' ἀκούσω
τῆς ἀρητίλου γῆς.

Κούνα, γῆ, πού πάντ' ἀνάβει,
καὶ τὸ κούνημα μὴν παύει.
Ξανακούνα ξανακούνα
τοὺς Ρωμηούς τοὺς θερμοκαίμευς,
νὰ θυμούνται τοὺς πολέμους,
πού τοὺς γράφουν 'στὴν πατούνα.

Ξανακούνησε τὴν πλάσειν
τὴν ὀργῶσαν πρὸς τὴν ὀρῶσιν,
πού βρυχᾶται καὶ μυκάται καὶ γκαρίζει καὶ παρλάρει
ξαπλωμένη 'στὸ γρασίδι, ξαπλωμένη 'στὸ χερτάρι.

Κούνα τὴν ἀρητίλον Ἑλλάδα,
κούνα τῶν κουνιμάτων τὴν κοιλάδα,
κούνα γιὰ νὰ κουνεῖονται Στρατηγοί,
πού φαύ' ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ἡ γῆ.

Κούνα νὰ πέφτουν κάτω κερμαίδια,
ρουγίερα, πατερά, παλαιοσανίδια,
κούνα γιὰ νὰ κουνεῖονται Παρθενῶνες,
νὰ πῆσουν τῶν ἀρχαίων ἡ κολόνιας,
καὶ νέοι νὰ κτισθοῦν τῶν ἀπογόνων
θριάμβους συμβολίζοντες ἀγώνων.

Κούνα γιὰ νὰ κουνεῖται τῆς σπαλιταίς
οἰανάμενοι κουνάμενοι 'στὸς ὀρμούς,
κούνα γιὰ νὰ φορτώνουμε γαλιταίς
καὶ ξύλα νὰ σηκώουμε 'στὸς ὀμους.

Σεισμός τεκτονικός ἄς μὰς κουνῆ,
κούνα γιὰ νὰ κτυποῦμε τὴν καμπάνα,
καὶ σὰν πανευλαβεῖς Χριστιανοί
τῆς Ἐκκλησιαίαις νὰ πέρνουμε πατάνα.

Κούνα μερ' ἑστῶν Ρωμηῶν τὴν πανηγύρια
νὰ ξενυκοῦμε μέσα εἰς τσαντιέρα,

κι' ἐπὶ σαλπῆρας κοιμώμενοι σπίνδες
νὰ λέμε γιὰ τὸ μέλλον τῆς πατρίδος.

Κούνα νὰ κουνηθοῦνε μὲ τὸ ζῆρι
τῆς νέας ἐκλογῆς οἱ ψηφοφόροι,
κούνα νὰ κουνηθοῦν τὰ καύκαλά μας
καὶ χαλασμέσ νὰ σείσῃ τὰ μπράλα μας.

Τὸ Κορδόνι τὸ Κορδόνι
μὴν ξεχνᾶτε τοῦ παπποῦ,
πᾶω μὲς 'στὸ Χαλαζόνι,
πᾶω 'στὴν Κανελλοπού.

Σὰν φουριόζος θίλω φούρια,
πᾶω καὶ 'στὴν Φαρκλάδα
νὰ διαβάσω τὴν καινούρια
τοῦ παπποῦλας μας φυλλάδα.

Νά! σκιρτοῦν κοιλιάδες κι' ἔρη
μὲ σκιρτώντας Ἐγκαλάδους,
σηκωθῆτε, ψηφοφόροι,
μὲ χρυσῶν φοινίκων κλάδους.

Σωτηρία, σωτηρία,
γέννησις σωτήρων νέων,
κουμπαραίσι, ψηφοθηρία,
κίνησις καὶ τῶν γονέων.

'Στὴν φυλὴν τοῦ φρενιασμοῦ
ποῖα ὄρασις ἠναργῆς!...
ἐκλογὴ μετὰ σεισμοῦ
καὶ σεισμὸς μετ' ἐκλογῆς.

'Ἀκουσον, ὦ γῆ, κι' ἐμὲ,
κούνα δίχως παρακλία,
νᾶχωμε μὲτὰ κοστοῦμι
μὲς 'στὰ νέα καρναβάλια.

Κούνα τῆς μουντζούρας κοίτην,
κούνα τῆς μελάνης γῆ,
νὰ παρήγγημα γιὰ σπῆτι
καὶ γαλέτα γιὰ φαγι.

Πᾶω γιὰ τὸν Νταληγιάννη, πᾶω 'στῶν σεισμῶν τὰ μέρη,
κι' ὅπου τὸ τυφλὸν τὸ φέρον ὡς ἀπόστολον μὲ φέρι.

Περικλιέτο συμπολίτη,
βάλε 'στὸ γαϊδοῦρι σέλα,
ὄς μου ζῦλα, διπυρίτι,
ὄς μου καὶ βροχῆς ὀμπρέλα.

Ὁ Φασουλῆς ἀναχωρεῖ νᾶδρη τὸν Μπαρμπα Θεωδωρῆ.

Κι' ὁ Φασουλῆς ὁ ξύλιος ἐπήγαυε πηλάλα
'στὸν γαϊδαρο καββάλα,
καὶ κάθε 'λίγο σοβαρὸς 'στὸ ὄρομο 'σταματοῦσε
καὶ δεξιὰ κι' ἀριστερὰ παραστικὸς ῥωτοῦσε.

Γιὰ 'πίστε, σᾶς παρακαλῶ, σ' ἐμὲ τὸν ὀδοικόρο,
εὐδαίμονες ἀσπεί,
μὴν ἴδατε τὸν Θεῶδορο, τὸν γέρο λιμαδόρο
καὶ τὸν πολεμιστῆ;

'Ἰδατε τὴν Κορδὸνα τὴν λεβέντια,
πῶ μὲ τοὺς τρεῖς πολέμους τῆς ἠγλέντια;
Σὲ Κορδονάτου φίλου τῆς 'ρητόρου
κι' ἔτραγε κι' ἐξαράντους κι' ἰχθύουσα.

Σαλατίαις μὲ μαρούλια
ἰτουμάζανε,
κι' ἀρνιά καὶ κοποπούλια
τῆς ἰσφάζανε.

Οἱ φίλοι μὲ λιθᾶν
παραστικᾶνε,
κι' ἀμάραντο στεφάνι
τῆς ἰπλίκανε.

Κι' αὐτὴ μὲ τοὺς μαριόλους
ἐκαμάρανε,
καὶ τοὺς ἰχθύους τῆς θιου
τοὺς ἰσάρανε.

Εἶπε πῶς τὴν Τουρκιά
τὴν διεσπάθισε,
εἶπε τὴν καλουκιά,
πῶ τῆς ἐκάθισε.

Εἶπε πῶς τὸν Χαμίτη
τὸν 'μπαγλάρωσε,
εἶπε καὶ γιὰ τὴν Κρήτη
τί τοῦ 'σκάρωσε.

'Στὴν Τρίπολι τὰ πιάνε
τῆς χαλάσανε,
καὶ τὴν Κορδονομάννα
τὴν 'γελάσανε.

Καὶ τοὺς φανοὺς τὸ βράδυ
τῆς ἰσθόσανε,
καὶ μέσα 'στὸ σκοτάδι
τὴν ἀφῆσανε.

Καρπάναισι δυνάτῃ
τῆς ἰβαρίσανε,
καὶ τίτοισι χωρατὰ
δὲν τῆς ἀρίσανε.

Τίτοισι τοῦ λένε τοῦ Φασουλῆ,
κι' αὐτοὺς τ' ἀκούει καὶ πηλαεῖ,
μπαινεὶ ῥωτώντας καὶ σ' ἕνα χάνι,
καὶ διελάσας ὀδὸν ἀθλίαν
'στῆς 'Αρκαδίας τ' 'Αχούρια εἶθάνει.
τοῦ Μπακοπούλου τὴν γενεθλίαν,
πῶ πρῶτος ἰβγαλε συχωροχᾶρτι
γιὰ τὸν Γορτύσιο τὸν Μπαοναπάρτη.

Ἐκαὶ ἔπειθε μὲ σοβαρὸ
κι' ἄχουρα 'τίσις τὸν γαϊδαρο τοῦ
καὶ τὸν ἐπίτισε κρῶ νερῶ,
λὲς κι' ἦταν ἄλογο τζόκου πρώτου.

Καὶ ρητορεύσας πρὸς τοὺς 'Αρκαδᾶς
γιὰ τοὺς πολέμους τοῦ Θεωδωρῆ,